

इतीत्यादि । एवमुक्तेन प्रकारेण चिन्तावतीं कपिदिपोहन् ज०म०
मान् कृष्णात्समासाद्य कथमप्युपगम्य अहं रामकिङ्करः राममे
षणकरइति प्रोचे मुक्तां श्लोकेनाल्पेन रक्षोभिः कर्तृभिः करणे
न च श्लोकाल्पेत्यादिना तृतीयापञ्चम्यौ कृष्णश्लोकयोरसत्त्ववचन
योः करणत्वात् ॥ ११० ॥

इतीत्यादि । कपिदिपः कपिश्रेष्ठोहनुमान् तां सीतां कृष्णात् भ०
चिरकालान्वेषणेन समासाद्य प्राप्य अहं रामस्य किङ्करः परिरा
रकइति प्रोचे वदति स्म कीदृशीं एवमुक्तप्रकारेण चिन्तायुक्तां
रक्षोभिः श्लोकेनाल्पेन मुक्तां त्यक्तां करणे कतिपयश्लोकाल्पकृष्णा
दसत्त्वइति सूत्रेण विभाषया पञ्चमीमाह परः स्वमते कृष्णादि
ति हेतौ पञ्चमी श्लोकेनेति करणे तृतीया ॥ ११० ॥

विप्रकृष्टं महेन्द्रस्य न दूरं विन्ध्यपर्वतात् । नान
भ्यासे समुद्रस्य तव माल्यवति प्रियः ॥ १११ ॥

यदि त्वं रामकिङ्करः कासावित्याह विप्रेत्यादि । माल्यवति ज०म०
पर्वते तव प्रियोरामः महेन्द्रस्य पर्वतस्य विप्रकृष्टं दूरं विन्ध्य
पर्वताच्च न दूरं दूरान्तिकार्थः षष्ठ्यन्यतरस्यामिति षष्ठीपञ्चम्यौ
महेन्द्रपर्वतविन्ध्ययोर्दूरविप्रकृष्टयोस्तु दूरान्तिकार्थेभ्योद्वितीया
चेति द्वितीया नानभ्यासे न दूरे समुद्रस्य दूरान्तिकार्थेरिति
षष्ठी माल्यवति सप्तम्यधिकरणेचेति सप्तमी चकारादूरान्तिका
र्थेभ्यश्च यस्यचभावेनेत्यनेनानभ्यासइति सप्तमी ॥ १११ ॥